

REGISTERBLAD

Namn: Lars Bonde

Datum:

Område av riksintresse för naturvård i Gävleborgs län

Områdesnummer: Nr X 43

Områdesnamn: Storberget

Kommun: Hudiksvalls kommun

Kartblad: 15 H NV

Area: 180 ha

Naturgeografisk region: 28 Sydligt boreala kuperade områden

Kust/havsregion:

Regionindelning för sjöar och vattendrag:

Agrara kulturlandskapsregioner:

Landskapsformer: Vågig bergkullterräng med relativ höjd över 100 m

Riksvärde

Skog	Naturskog	Flora
	Rasbrant	Blocksamling

Värdeomdöme: Storbergets nordbrant måste, framför allt genom den rika förekomsten av sötgräs tillmätas stora skyddsvärden. Botaniskt värdefull är bland annat förekomsten av långskägg och skogssvingel. Området hyser et stort antal rödlistade och krävande arter. Det har emellertid inte enbart ett stort floristiskt värde utan är också ekologiskt mycket intressant och har sist men inte minst också ett geologiskt värde. Lokalen beskrevs som växtplats för sötgräs första gången redan 1883.

Huvudkriterier: A, B, C

Stödskriterier: Storlek, naturlighet, kontinuitet, raritet, märklig beskaffenhet, funktion, goda förutsättningar för att naturvärdena skall kunna bibehållas.

Förutsättningar för bevarande: Avverkningar får inte företas inom området.

Säkerställande: Klass I i länsstyrelsens naturvårdsprogram

Storberget ingår i Länsstyrelsens bevarandeplan och kommer att föreslås till Natura 2000.

Områdets huvuddrag: Ett för länets östra delar relativt stort skogsområde med höga naturvärden. Området är delvis brant och svårtillgängligt och innehåller en rad viktiga substrat och miljöer som i dag är hotade i det normalt brukade skogslandskapet. Skogarna är variationsrika och rymmer ytterligheter vad avser skuggiga, fuktiga förhållanden respektive ljusöppna solvarma

lägen. Några bördiga grandominerade skogar finns inom området där ibland lövinslaget kan vara stort.

Storbergets nordbrant, 5 km söder om Näsvisen, består av ett mycket kraftigt markerat bergsstup. Stupet är mer än 100 m högt och mer än en km långt. Stupet är kraftigt förklyftat och uppdelat i avsatser och vertikala stup. Nedanför branten utbreder sig en av de största blockslutningarna i Hälsingland med block av anmärkningsvärt stora dimensioner. Blockfältet intar en yta på ca 7 ha.

Vid bergets fot sipprar vatten på flera ställen så att fuktiga stråk bildas i skogen, dock utan att någon egentlig källa eller bäck förekommer. Luften nedanför bergbranten är sval och fuktig även under torra sommardagar.

Nyligen genomförda inventeringar ger vid handen att området hyser många rödlistade och krävande arter. Trots att skogsbruk försvåras i den utomordentligt blockiga terrängen är skogen inom området inte urskogslik. Undantag utgör hyllor i berget där enstaka åldriga tallar står kvar. Skogen är för övrigt gles, lågvuxen och medelåldrig. Spår av avverkning förekommer inte.

Skogen består av en barrblandskog med fläckvis stort inslag av björk och asp. Kärlväxtfloran i brant och blockmark är till största delen trivial och inte särskilt artrik. Förekomsten av de bägge sällsynta skogsgräsen skogssvingel (*Festuca altissima*) och sötgräs (*Cinna latifolia*) samt långskägg gör däremot området skyddsvärt. Den förstnämnda har inom landskapet ett 10-tal förekomster och växer här i ett tämligen litet bestånd. Skogssvingel har ett fåtal växtplatser i landskapet varav detta är en av de allra individrikaste. Gräset växer företrädesvis ovanpå blocken där det föredrar de lägsta delarna av blockens översida.

Anmärkningar:

Referenser:

Delin, Anders 1983: Angående behovet av skyddsåtgärder för den botaniskt intressanta nordsidan av Storberget i Forsa. Skrivelse till länsstyrelsen 1983.

Länsstyrelsen i Gävleborgs län, 1997. Värdefull natur i Gävleborg, naturvårdsprogram. Rapport 1997:12.